

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-I.4131.56.2012.AZIE WOJEWODY LUBUSKIEGO

z dnia 28 lutego 2012 r.

Rada Miejska w Skwierzynie

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2001r. Nr 42, poz. 1591 ze zm.) stwierdzam nieważność doręczonej w dniu 1 lutego 2012r. uchwały Nr XVII/157/12 z dnia 26 stycznia 2012r. w sprawie opłat za zajęcie pasa drogowego, w części: § 2 ust. 2, § 3 ust. 3.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 26 stycznia 2012r. Rada Miejska w Skwierzynie podjęła uchwałę w sprawie opłat za zajęcie pasa drogowego.

Po dokonaniu analizy prawnej organ nadzoru stwierdza, że uchwała w części: § 2 ust. 2, § 3 ust. 3 istotnie narusza prawo, tj. art. 40 ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (t.j. Dz.U. z 2007r. Nr 19 poz. 115 ze zm. – zwana dalej „ustawą”), oraz § 143 w związku z § 115 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz.U. Nr 100, poz. 908).

Stosownie do art. 40 ust. 8 ustawy o drogach publicznych, organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, ustala dla dróg, których zarządcą jest jednostka samorządu terytorialnego, wysokość stawek opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego, z tym że stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, dotyczące zajęcia pasa drogowego w celu prowadzenia robót, zajęcia pasa drogowego na prawach wyłączności w celach innych niż wymienione w pkt 1-3 oraz umieszczania w pasie drogowym obiektów budowlanych niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam, nie mogą przekroczyć 10 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, odnosząca się do umieszczania w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, nie może przekroczyć 200 zł.

Cytowany przepis art. 40 ust. 8 ustawy upoważnia radę gminy do ustalenia wyłącznie stawek opłat za zajęcie pasa drogowego. Nie upoważnił jej natomiast do ustalenia sposobu obliczania tej opłaty, został on bowiem wyczerpująco uregulowany w art. 40 ust. 4, 5 i 6 ustawy o drogach publicznych. Mocą § 2 ust. 2 oraz w § 3 ust. 3 przedmiotowej uchwały rada ustaliła sposób obliczania opłaty za zajęcie pasa drogowego. Rada Miejska dokonując powyższych zapisów przekroczyła swoje ustawowe kompetencje, ponieważ wyżej powołany art. 40 ust. 8 ustawy o drogach publicznych upoważnia organ stanowiący gminy wyłącznie do ustalenia wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego. Ponadto zdaniem organu nadzoru posłużenie się przez radę w § 3 ust. 3 pojęciem „roku kalendarzowego” jest błędne. Rok kalendarzowy to okres od 1 stycznia do 31 grudnia danego roku. Natomiast przepis art. 40 ust. 5 ww. ustawy odnosi się do sposobu obliczania opłat za zajmowanie pasa drogowego za każdy rok zajęcia pasa, który nie musi być tożsamy z rokiem kalendarzowym (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. z dnia 12 stycznia 2011 r. sygn. akt II SA/Go 793/10).

Kwestionowane zapisy uchwały naruszają również zasady techniki prawodawczej określone w § 143 w związku z 115 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. Nr 100, poz. 908) zgodnie, z którymi w uchwale zamieszcza się tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym - upoważnieniu ustawowym. Przepis art. 40 ustawy o drogach publicznych upoważnił natomiast organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego do ustalenia wysokości stawek opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego. Jedynie to więc rada powinna w podjętej uchwale uregulować.

Biorąc pod uwagę fakt, że przepisy art. 40 ust. 8 i 9 ustawy o drogach publicznych upoważniają radę gminy wyłącznie do ustalenia stawek opłat za zajęcie pasa drogowego, ale nie upoważniają rady gminy do ustalenia kryteriów i sposobu obliczania tej opłaty, gdyż regulacja ustawowa w tej materii jest wyczerpująca należało stwierdzić nieważność przedmiotowej uchwały w części wskazanej na wstępie.

Wobec powyższego, orzeczono jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały rady gminy wstrzymuje jej wykonanie w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Lubuskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru
i Kontroli

Teresa Kaczmarek